2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

25 MART 1992
SAYI: 2
KDV. DAHİL
1800 LİRA

KARA MURAT

KARA MURAT

ÖZET: Muthiş bir Türk düşmanı olan Kazıklı Voyvoda, 150 Türk'ü vahşice öldürtür. Kara Murat Voyvoda'dan intikam almak için yemin eder..

AŞK ve KAN

- Yiyecek bir şey! dedi. Ne olursa olsun. Yalnız şarap istemez.

Delikanlı, Hamza Paşa ile adamlarının şarapla sarhoş edilip, kıskıvrak yakalandıkları o geceden beri şaraptan iğreniyor, nefret ediyordu.

Hancı onlara kuşkulu gözlerle baktı.

- Para peşin! dedi.

Mihail'in gözleri döndü:

- Ne dedin, ne dedin?

Hancı diklendi:

- Para peşin, dedim. Tanımadığımız müşterilerden parayı peşin alırız.

Popescu'ya gösterilen saygıdan sonra, kendilerine yapılan bu saygısızlık Mihail'e dokunmuştu.

- Bana bak hancı! diye homurdandı. Seni iki ayağından tutup, fırında kızarmış kaz gibi, butlarından ikiye ayırmamı istemiyorsan çabuk yiyecek bir şeyler getir!..

Popescu'dan, Azrail gibi ürken hancıda, Mihail'-

den korkacak göz yoktu:

- Yok arkadaş! dedi. Parayı görmeden bir lokma vermem. Önce para, sonra yemek!

Sanki sesini, Cellat Popescu'ya duyurmak istiyormuş gibi bağırıyordu. Kara Murat araya girdi:

- Bırak Mihail... Hancı haklı. Önce parasını verelim adama. Hem, aç karınla dövüşmenin hiç gereği yok!

- Elini belindeki işlemeli kesesine götürdü, bir altın çıkararak hancıya uzatmat üzere iken, Cellat Popescu'nun gürleyen sesi, salona doldurdu:

- Ne oluyor orada? Bu ne gülürtü be?

Hancı ince sesiyle hemen atıldı:

- Paramı vermiyorlar komutanım.

- Ne demek paranı vermiyorlar? Burası eşkiya ini mi?

Mihail:

- Henüz bir şey yemedik ki... diyecek oldu

Popescu'dan kuvvet bulan hancı:

Yazan: Rahmi Turan
Çizen: Abdullah Turhan

AŞK ve KAN

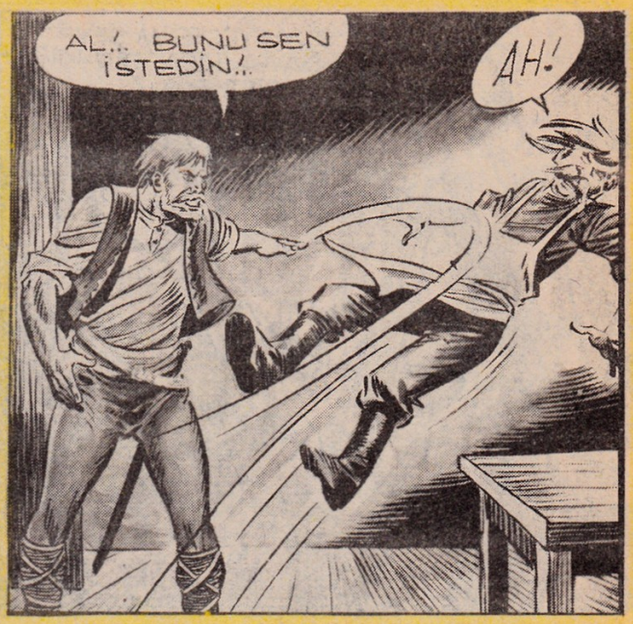

- Ya daha önceki borçlarınız! diye bağırdı. O borçlar ne olacak?

Kara Murat'ın para dolu kesesini görünce hancının gözleri ışıldamıştı. "Belki hepsine birden konarım" umuduyla Cellat Popescu'yu tahrik etmek istiyordu.

Mihail şaşırmış bir halde:

- Sen bizi başkasıyla karıştırıyorsun galiba? dedi. Bana Koca Mihail derler. Hiç kimsede borç bırakmam.

Mihail'in kendisine "Koca" sıfatını takması Kara Murat'ın hoşuna gitmişti:

- Aferin Koca Mihail, diye güldü. Şimdi de borcumuzu bir ödeyiver şu hancıya...

Mihail, Murat'ın ne demek istediğini anlamıştı.

Bedavadan para kazanacağını sanarak elini uzatan adamın ablak suratına elinin tersiyle öyle bir tokat indirdi ki hancının ayakları yerden kesildi, adeta uçtu, Popescu'nun masasının üzerine kondu. Masa göçtü gitti:

İşte o zaman, Cellat Popescu'nun gözlerinde bir öfke ışıltısı dolaştı, yüzünün rengi karardı, yürüyen bir dağ gibi kalkıp, Murat'la Mihail'in karşısına dikildi.

Handaki müşteriler, Kara Murat ile Mihail'e acıyan gözlerle baktılar. Salonda bir fısıltı dolaştı:

- Popescu fena halde kızdı...
- Yazık yabancılara... İkisini de ezecek.
- Bak, bak... Şimdi indirecek yumruğunu...

Gerçekten Popescu, öfkesinden burnundan soluyordu... Hancıya tokatı atan Mihail'e döndü. Gencecik Kara Murat'a pek aldırış etmemiş, gözüne, daha iri yapılı olan Mihail'i kestirmişti.

Mihail, "Çattık belâya" diye düşündü. Duvarla adamın arasında sıkışıp kalmıştı... Kaçacak bir yer de yoktu. Manda kadar kuvvetli olan bu adamın karşısında bir şey yapamayacağını seziyordu.

Bu sırada Kara Murat'ın alaylı sesi duyuldu:

- Bay Popescu!

Popescu kanlı gözlerini ona çevirdi...

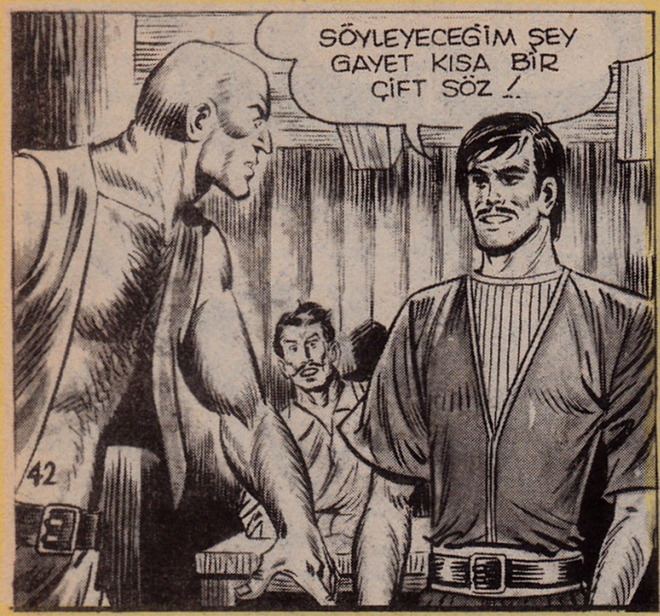

Kara Murat, parlak dişlerini göstererek güldü:

- Bay Popescu! Sana bir şey söylememe izin verirmisin?

Bütün insan azmanları gibi geç kavrayışlı olan Popescu homurdanarak cevap verdi:

- Arkadaşını kurtarmak için yavaracaksan, yorulma!

- Hayır, hayır... Söyleyeceğim şey gayet kısa bir çift söz... Seni görünce içimden şunu demek geldi.

Durdu, söyleyeceği sözün, karşısındakinin üzerinde yaratacağı etkiyi tahmin etmek ister gibi baktı, sonra devam etti:

- Allahtan boy isteyeceğine, biraz da akıl isteseydin ya komutan!

Salonda buz gibi bir hava esti.

Birkaç kişi kıs kıs güldü.

Bazıları "Bu adam eceline mi susadı?" der gibilerden Kara Murat'a baktı.

Alayın zehiri birkaç saniye sonra Popescu'nun içine işledi. Korkunç bir sesle:

- Ne dedin? Ne dedin? diye böğürdü.

Birden ok gibi atılıp, kendisini herkesin içinde küçük düşüren edepsize dersini vermek için, balyoz gibi yumruğunu inanılmaz bir çabuklukla kaldırıp indirdi.

Hancı, köşede, ellerini oğuşturarak zevkle kavganın sonucunu beklemekteydi. Şimdi Popescu, yabancı genci tepeleyecek,kendisi de altın dolu, keseye konacaktı.

Ama birden, beklenmedik bir şey oldu.

Kara Murat, çekirge gibi geriye sıçramış, Popescu'nun hızla inen yumruğu sadece boşluğu dövmüştü...

Iska geçen dev adam sendelerken, kollarını göğsü üzerinde kavuşturan delikanlı, alaylı gözlerle ona bakıyordu.

Handakiler, Kara Murat'ın çevikliğine şaşıp kaldılar.

İlk hamlesi ummadığı şekilde boşa giden, üstelik daha da gülünç duruma düştüğünü sezen Popescu'nun öfkesi iyice büyüdü, önündeki masayı büyük bir gürültüyle devirerek tekrar saldırdı.

İkinci hücumu daha korkunç, daha tehlikeliydi.

Kara Murat, yine çevik bir hareketle yana sıçrayıp bu saldırıdan da kurtuldu. Sonra saldırılar biribirini izledi.

Kara Murat, yay gibi bükülüyor, zıplıyor, Popescu'nun her hücumundan kolaylıkla sıyrılıyordu. Onun birçok açığını yakaladığı halde vurmuyor, adeta alay ediyordu.

Handa hayret dolu fısıltılar dolaşmaya başladı Az önce acıyan gözler, şimdi şaşkınlıktan irileşmişti:

- Kim bu delikanlı?

- Sincap kadar çevik?

- Nasıl da kızdırıyor Popescu'yu?

- Ama Popescu onu bir yakalarsa, kemiklerini çıtır çıtır kıracak.

Hanın içi altüst olmuştu. Bütün masalar devrilmiş, sandalyeler kırılmıştı. Sıska hancı saçını başını yoluyordu. Birden, aklına ne geldiyse geldi, fırladı, koşarak handan çıktı, gitti.

Kara Murat, popescu'nun bir hamlesini daha at-

lattıktan sonra, ilk kez onun suratına okkalı bir tokat attı:

- Şrak, şrrak!..

Tokatları yiyen Popescu, vuruşların şiddetinden çok utancından sarsıldı... Artık gözü hiç bir şey görmüyordu.

Kara Murat üç adım öteden alayla:

- Dedim ya komutan, diye seslendi. Akılsız gövdeden hayır gelmez. Bir manda kadar kuvvetlisin ama bir manda kadar aptal ve zararsız.

Popescu'nun nefesi sıklaşmıştı. Yorulmak üzeredi. Alnında terler birikmişti... Oysa delikanlının, terlemek bir yana henüz soluğu bile sıklaşmamıştı. Sanki kavga eden o değildi.

Popescu, zıp zıp oradan oraya sıçrayan bu genci, yumruklarıyla yakalamaktan umudun kesti. Hayatında ilk kez böyle çetin bir rakiple karşılaşıyordu.

Popescu nihayet, uzun ve enli kılıcını ağır ağır sıyırdı, sonra sesindeki korkunç öfkeyi gizlemeye çalışarak:

- Seni öldürmek istemiyordum delikanlı, dedi...

Sadece dövecektim... Ama sen, karı gibi kaçıyor sun. Üstelik beni tokatladın da... Artık bunu kan temizler.. Ne yapalım, sen istedin... Çek kılıcını!

Kara Murat'ın yüzündeki alaylı gülümseme onu daha da kızdırdı:

- Çek kılıcını diyorum it! Silahsız birini öldürmek istemem... Seni parça parça doğrayacağım!

Delikanlı son derece sakin bir sesle:

- Hepsi bu kadar mı? diye sordu.

Nedense bu lafa handaki herkes gülüştü. Popescu'yu ciddiye almayan bu genç hoşlarına gitmişti. Onu gönülden destekliyorlardı.

Handakiler, Kara Murat'a bir yandan hayranlık duyarken, bir yanda da acıyorlardı:

- Popescu kılıcını çekti!

- Yazık olacak delikanlıya...

- Ne kadar çevik olsa, o uzun kılıcın erişemeyeceği yere kadar sıçramasına imkân yok.

- Kaçamaz artık... Popescu'yu ben daha önce

de gördüm... Kılıcıyla çelik kalkanları bile ikiye bölüyor.

- Yazık! Yiğit bir genç halbuki.

Kara Murat gözlerini Popescu'dan bir an bile ayırmadan kılıcını çekti. Hareketleri telâşsızdı. Sesi alaylı tonunu bırakmış, biraz sertleşmişti:

- Benim kılıcım seninki gibi kalın değildir, ama halis çeliktir. Küstah kabadayıların, zayıfları ezen zorbaların gırtlağına girmeye, göğüslerinde pencere açmaya çok elverişlidir.

Mihail, salonun bir köşesinde, duvara dayanmış, hayranlıkla efendisini seyrediyordu. Bu görülmemiş bir insandı... Popescu gibi bir adamla bile âdeta oynuyordu:

- Yaman genç şu bizim Türk, diye güldü.

Cellat Popescu da için için gülüyordu:

- Nihayet karşıma çıkacak... Oğlanı kızdırdım... Artık kaçmayacak... Aptal!.. Onun bütün avantajı çevikliğiydi... Kaçmayıp, göğüs göğüse bir dövüşe girse onu dilim dilim doğrarım.

Popescu kılıcını doğrultup saldırıya hazırlandı. Gözleri vahşi bir ışıkla yanıyordu. Onu böyle görenler:

- Yabancı şimdi hapı yuttu, diye mırıldandılar. Popescu'nun kılıç darbesinden bugüne kadar kimsenin kurtulduğu görülmemiştir.

- Romanya'nın en iyi kılıç kullanan adamıdır o.

Kara Murat yana doğru iki adım attı, ayaklarını gererek dikilip, Popescu'nun hücumunu beklemeye başladı:

- Ne güzel tesadüf oldu sana rastlamam. Kaç zamandır düello etmemiştim... Gönlüm mahzundu. Eski neşemi bulmama belki bu dövüş yardım eder...

Popescu için için kızıyor "Konuş, konuş bakalım domuz dölü" diyordu. "Nasıl olsa az sonra sesini keseceğim. Ölüler konuşmaz çünkü..."

Kılıcını kaldırıp, kesin ve öldürücü hamlesine başlayacağı anda, salonu sert bir ses doldurdu:

- Durun!.. Kavgayı bırakın.

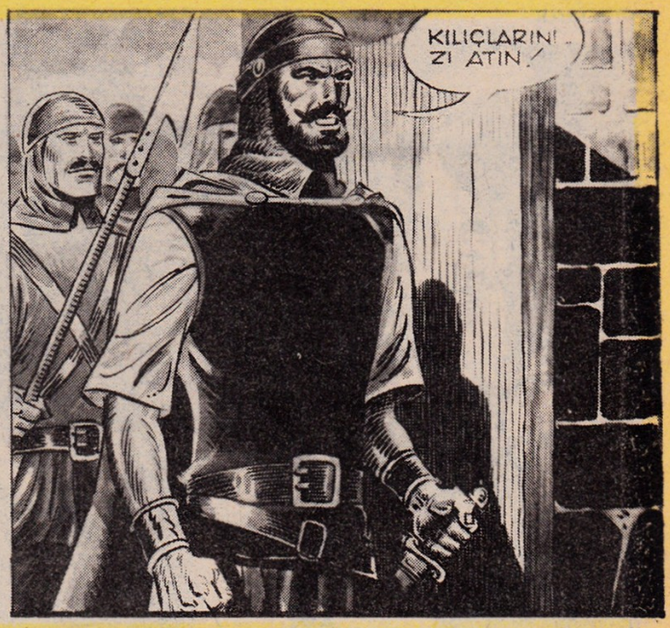

Popescu'nun kılıclı eli havada kalakaldı.

Öfkeyle döndü...

Kara Murat da sesin geldiği yana baktı. Ansızın yüzünde bir endişe bulutu dolaştı.

Hanın kapısı, mızraklı kalkanlı askerlerle dolmuştu... Başlarında parlak üniformalı bir subay vardı.

Kara Murat:

- Şimdi hapı yuttuk! diye düşündü... Hepsi birden saldırırsa nasıl çıkacağız işin içinden?

Duvara dayanmış olan Mihail de endişeyle doğruldu Rengi sararmış, kalbi heyecanla çarpmaya başlamıştı:

- Bu askerlerin ne işi var burada? diye hayretle mırıldandı.

Bu tip kavgalara askerler hiç karışmaz, dövüşenleri görseler bile "Yesinler birbirlerini" deyip geçerlerdi.

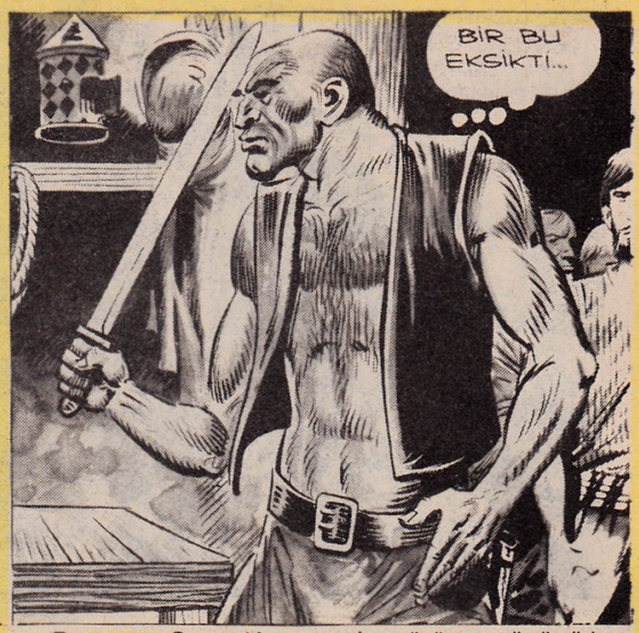

Peki bunlara ne oluyordu? Neden hanı basmışlardı? Hem başlarında da, Saray Komutanı Jano vardı.

Birden, askerlerin arasından ufak efek bir adam çıktı. Bu sıska hancı idi... Üzüntülü gözlerle, altüst olan salonuna bakıyordu. Yüzünde ağlamaklı bir ifade vardı...

Kavgayı Saray Komutanı Jano'ya, demek ki hancı haber vermişti. Ama yine de bu işte esrarengiz bir taraf vardı. Çünkü askerler basit kavgalara asla yollanmazlardı.

Popescu, Saray Komutanı'nı görünce yüzünü buruşturdu. Kibar görünüşlü bir adam olan Jano'yu hiç sevmezdi.

- Benim kavgamı durdurmaya ne hakkın var? diye homurdandı. Bu herifi öldürmeme engel olamazsın...

Saray Komutanı Jano gülümsedi:

- Emin misin?

Durdu, alaylı bakışlarla Popescu'yu süzdü:

- Yoksa, Voyvoda'nın emirlerine karşı mı geleceksin?

Popescu şaşırdı:

- Voyvoda'nın emirleri mi? Bu da ne demek oluyor?

- Bunu Voyvoda'ya sorarsın.

Popescu'nun alnı düşünce ile kırıştı. Yeryüzünde karşı gelemeyeceği tek insan vardı. o da Voyvoda'ydı.

Kara Murat da, Voyvoda'nın adını duyunca irkilmişti. İşler karışıyordu galiba? Yoksa Voyvoda izlerini bulmuşmuydu?

Şaşkınlıkla doğrulan Mihail elini kılıcına atarak Kara Murat'ın yanında yer almıştı:

- Beyzadem, dedi. Bir ters durum olursa, unutma, Türk değil Arnavut'sun. Voyvoda Türkler'den ne kadar nefret ederse, Arnavutları da o kadar sever. Sonra benim kölemsin Seni ben getirdim buraya... Tamam mı?

Bu sırada Saray Komutanı Jano, Popescu'ya:

- Majeste Voyvoda, Bükreş'deki bütün yabancıları toplamamızı buyurdu, dedi. Az önce hancı kavgayı haber verince koşup geldim. Ben gelene kadar yabancıyı öldüreceğinden korkuyordum ama, görüyorum ki, onu değil seni kurtarmışım...

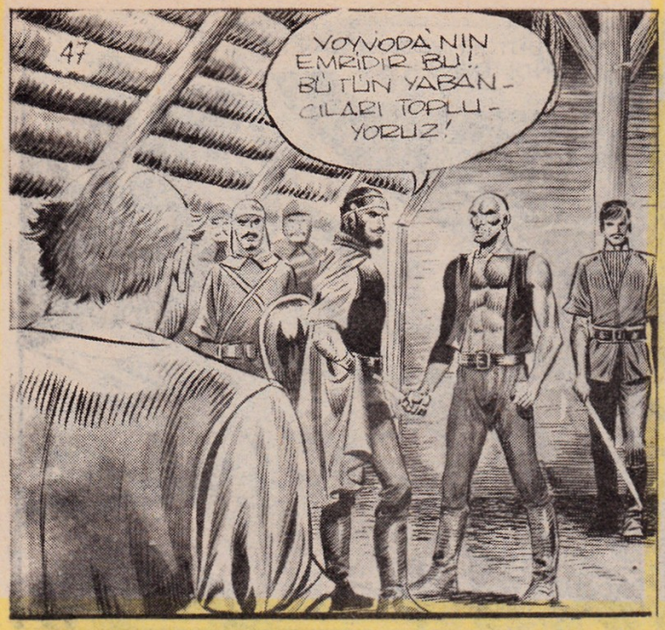

Popescu, komutanın alayına için için kızdı, küfretti. Ama şu anda yapacağı bir şey yoktu. "Bir gün senin de ölümün benim elimden olacak" diye düşündü.

Saray Komutanı Jano, Kara Murat'a seslendi:

- Hey yabancı!... Sen de kılıcını bırak, bizimle gel. Voyvoda'nın emridir bu. Bütün yabancıları topluyoruz.

Kara Murat usulca, yanındaki Mihail'e sordu:

- Yabancıları neden topluyorlar dersin?

- Bilmem... Garip bir şey bu... Bürkreş'te bugün en az beş yüz yabancı vardır. Ne yapacak acaba?

Kara Murat:

- İşi oluruna bırakmada yarar var Mihail, dedi. Belki bu şekilde Voyvoda ile daha çabuk karşı karşıya gelme imkânını bulurum.

Mihail endişe ile:

- O kanlı herifin ne yapacağı belli olmaz, diye fısıldadı. Ama şu anda direnmenin de bir faydası

yok, bana kalırsa. Direnirsen adamlar daha da kuşkulanacaklar.

Saray komutanı tekrar seslendi:

- Haydi delikanlı, bizi fazla bekletme.

Popescu, gözlerinden kıvılcımlar saçarak öfke ile Kara Murat'a baktı. Avı elinden alınan vahşi bir hayvan gibi homurdandı:

- Şansın varmış, elimden kurtuldun köpek. Ama birgün yine karşılaşırsak, o zaman seni Azrail bile alamaz elimden, bunu bil...

Kara Murat sakin bir sesle:

- O günü bekleyeceğim aziz dostum, dedi. Ve ilk karşılaştığımız an, suratına iki tokat aşkedeceğim! Tıpkı bugünkü gibi.

Öfke ile atılmak isteyen Popescu'yu iki asker durdurdu.

Kara Murat ona hiç aldırış etmeden yürüdü ve kılıcını Jano'ya teslim etti:

- Buyrun sayın komutanım. Gidebiliriz.

Saray hizmetçisi, telâşla Angela'nın yatak odasına girerek hanımını uyandırdı:

- Kalkınız efendim. Majeste sizi çağırıyor.

Angela yatağının içinde gerinerek sordu:

- Sabahın bu saatinde ne istiyor bu adam benden?

- Bilmem efendim. Galiba şehirdeki bütün yabancılar toplanmış, birer birer size gösterileceklermiş!

Angela, iri, güzel gözlerini açtı:

- Yaa! Bütün yabancılar toplandı demek. Ne kadar çabuk?

Kalbinde anlaşılmaz bir heyecan duydu. Acaba o genç de var mıydı yabancıların arasında?

- Peki, sen gidebilirsin, dedi hizmetçisine. Sonra kalktı, odasındaki büyük aynanın karşısına geçerek üzerindekileri çıkardı.

Geleceğinin altında hiç bir şey yoktu. Çırılçıplak-

tı. Vücudunu aynadan seyretti. Güzel bir kadındı.

Güzel ama talihsiz...

Ömründe yalnız bir erkek tanımıştı... O da Voyvoda denilen şu sırtlan adamdı. Voyvoda'nın korkusundan hiç bir erkek yanına yaklaşamıyordu.

Voyvoda'nın ülkesinde, sevgilisine yan gözle bakanlar, onun haksızlığını haykıranlar, hatta içini çekenler bile hemen kazıklanıyordu...

Angela, Voyvoda'ya nefretten başka hiç bir his duymuyordu. Gerçi onunla yatıyordu ama, duvar gibi hissizdi.

Genç kadın onunla yatarken, en küçük bir heyecan, en küçük bir ilgi bile duymazdı. Gülmezdi, konuşmazdı titremezdi, ufak bir hayat eseri bile göstermezdi...

Yıllar böyle geçmişti.

Güzel Angela hââ gerçek bir erkek tanımamıştı.

Tanımamış mıydı? Hayır, hayır! Sadece bir kez, tam bir erkekle sevişmenin mutluluğuna ermişti.

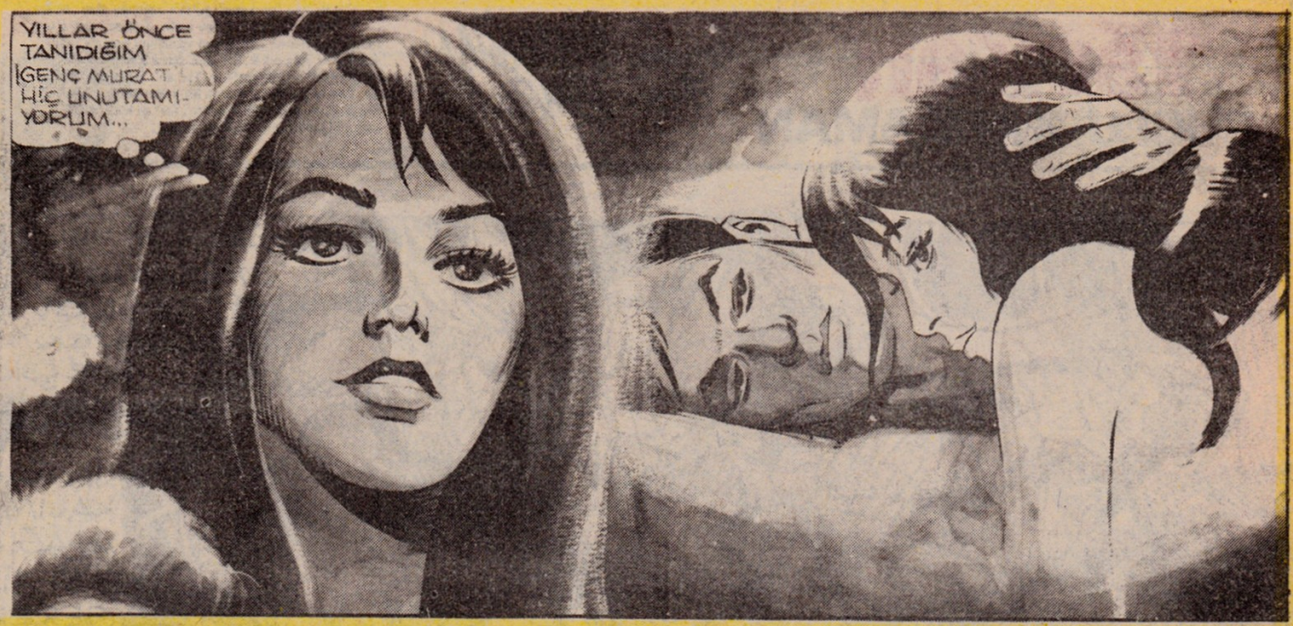

Hem de o erkek, 15 yaşlarında, çocuk denecek bir gençti... Türk'tü... Adı da Kara Murat'tı galiba. Evet, evet, Kara Murat!..

Beş yıl önceki o unutulmaz gece aklına gelince, Angela'nın pembe dudaklarını mutlu bir gülümseme kapladı, gözlerinde arzu dolu bir pırıltı dolaştı. Derin derin içini çekti:

Bir daha haber alamamıştı o gençten. Kara Murat giderken:

- Beni bekle Angela! Döneceğim ve seni kurtaracağım!.. demişti.

Türkler sözünde dururlardı. Angela, Kara Murat'ın bir gün döneceğine inanıyordu. Genç kadının gözlerinde, hâlâ delikanlının beş yıl önceki çocuksu yüzü vardı...

"Kimbilir şimdi ne kadar değişmiştir? Acaba bir gün dönse onu tanıyabilecek miyim?" diye düşündü.

Birden, önceki gün gördüğü genci hatırladı. Vücudunun tepeden tırnağa arzu kesildiğini, tatlı bir hazla ürperdiğini hissetti. Kara Murat'tan sonra, hoşlandığını sezdiği ilk erkekti:

- Kimdi o acaba? Eflaklı'ya benzemiyordu. Bir yabancıydı. Tür mü acaba?

Angela düşümesine devam etti:

"-Acaba yakalananlar arasında o da var mı? Acaba onu ele verecek miyim? Onu Voyvoda'nın öfkesine terk edecek miyim?"

Genç kadın, aynadaki çıplak vücuduna bakarken kararsızdı:

Sonra alelacele giyinerek odadan çıktı.

★ ★ ★

Komutan Jano'nun şehirden topladığı 600 kadar yabancı, Kazıklı Voyvoda'nın sarayının geniş avlusunda toplamıştı. Bunların çoğu, Bohemyalı tüccarlardı.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan * GÜÇLÜ KAHRAMAN

YAZAN ve ÇİZEN SEZGİN BURAK

Batı Hun İmparatorluğu'nun başbuğu olan Atilla Tarkan'a güç bir görev verir. Tarkan Atilla'nın lade ettiği Honoria'nın nişan yüzüğünü Roma'ya götürmek üzere yola çıkar. Bir süre sonra Roma'ya gelir. Bir hana iner. Bazı Bizanslılar, Tarkan'ı takip etmektedirler. Tarkan uyurken odasına bir kadın gelir. Maksadı Honoria'nın yüzüğünü almaktır. Tarkan buna mani olunca Bizanslıların hücumuna uğrar.

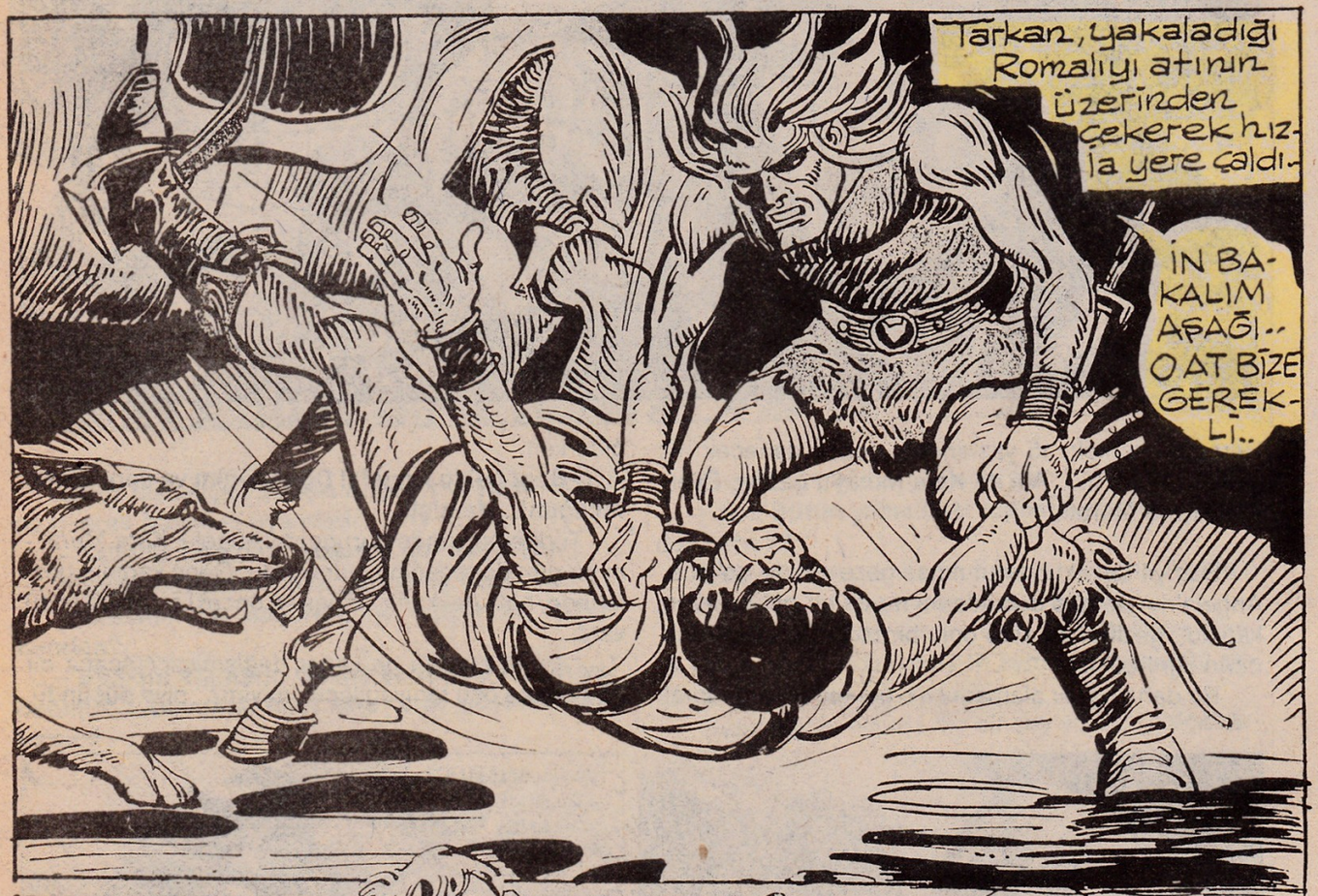

Koca Sutay, havaya kaldırdığı dev Kundarı yaradana sığınıp olanca gücüyle duvara savurdu..

OĞH!...

AL KÖPEK!

Bu sırada Otmarda Kundarın boş kalan atını yakaladı..

HAYDİ ÇOCUKLAR. ELİNİZİ ÇABUK TUTUN.. ÖTEKİLER GELMEDEN UZAKLAŞALIM BURADAN..

Az sonra Tarkan ve Koca Sutayda atlarına binmişlerdi..

NAL SESLERİ GELİYOR, TARKAN.

EVET. ONLAR OLACAK.

Kundar ve Fedelio yu haklamaları çok kısa sürmüştü. Nal sesleri yaklaşırken atlarını mahmuzladılar.

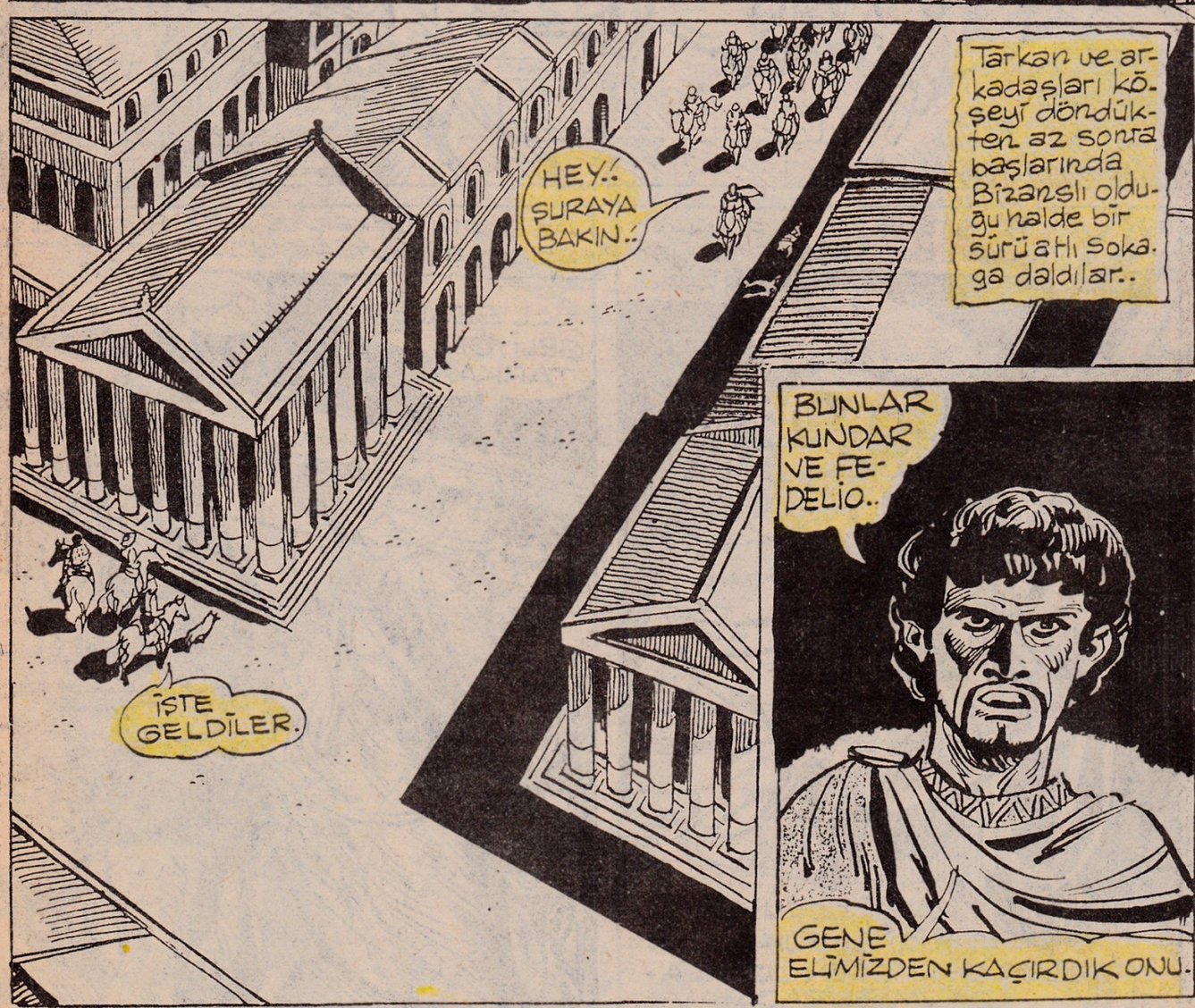
Tarkan ve arkadaşları köşeyi döndükten az sonra başlarında Bizanslı olduğu halde bir sürü atlı sokaga daldılar..
HEY.! ŞURAYA BAKIN.!
İŞTE GELDİLER.
BUNLAR KUNDAR VE FEDELIO..
GENE ELİMİZDEN KAÇIRDIK ONU.

Tarkan, Otmar ve Koca Sutay biran önce uzaklaşmak için atlarını dolu dizgin sürmeğe başladılar..

BU ADAM BÜTÜN ROMAYI PEŞİMİZE TAKMADAN İZİMİZİ KAYBETTİRELİM.

ŞEHİR DIŞINA ÇIKALIM.

İkinci kez başarısızlığa uğrayan Bizanslı fena halde bozulmuş bağırıyordu..

ÇOK UZAKTA OLAMAZLAR. PEŞLERİNE DÜŞÜN. BULACAĞIZ ONLARI.

TARKANI ELE GEÇİREMEZSEM İMPARATORİÇE CANIMA OKUR. ONA BU GECE HONORİYA NIN YÜZÜĞÜNÜ GETİRECEĞİME SÖZ VERMİŞTİM..

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

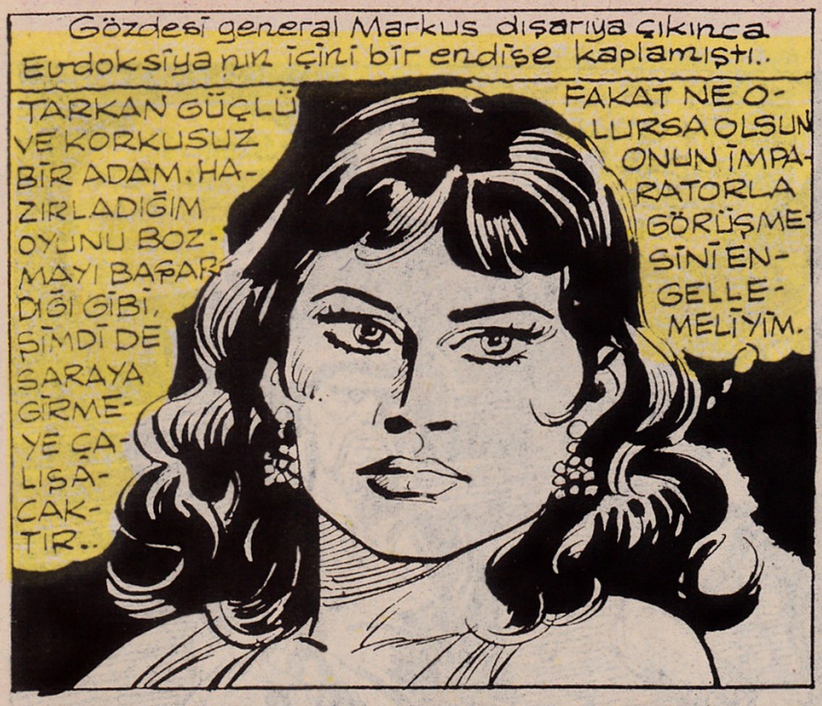

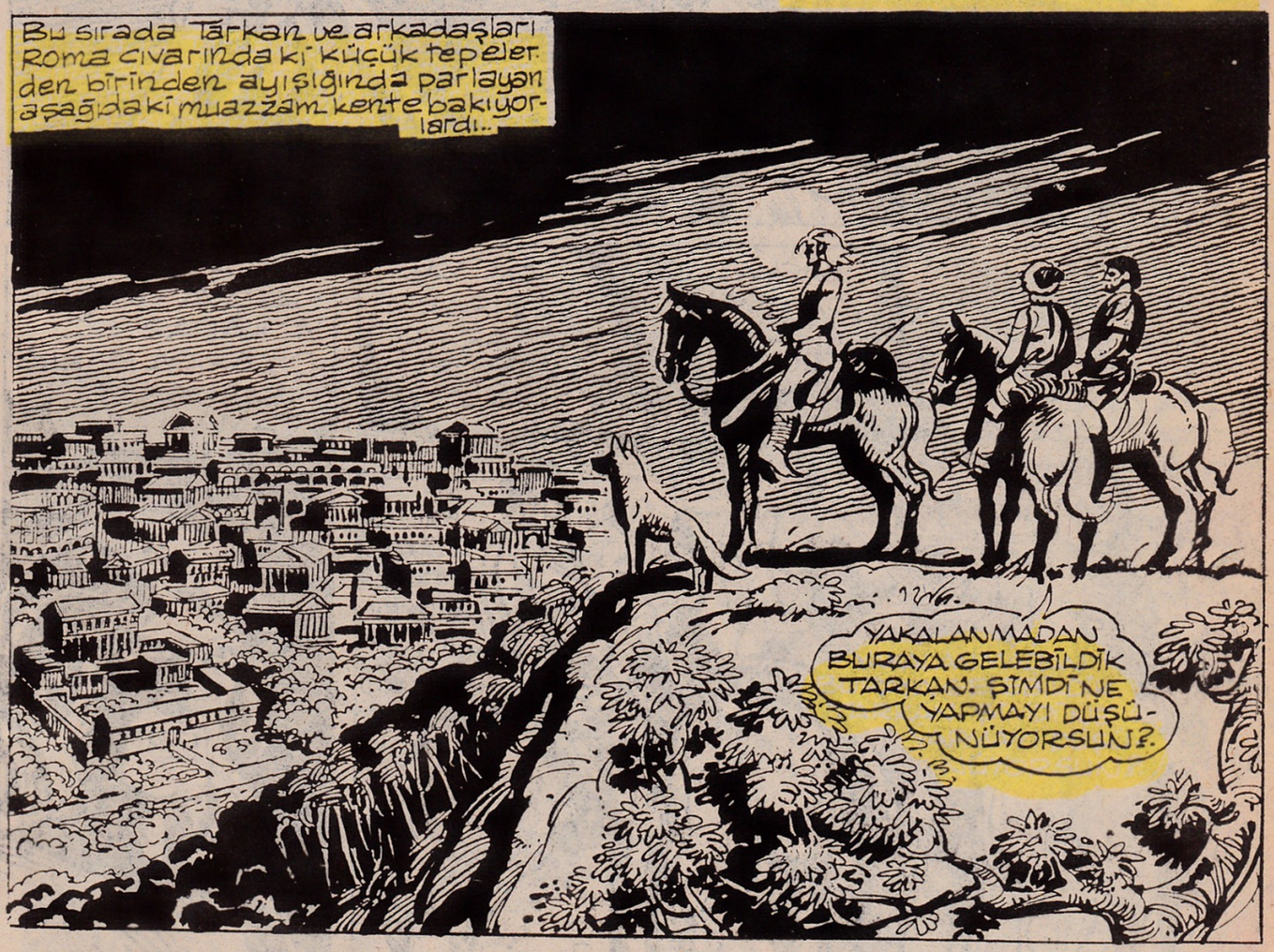

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

Tarkan, aşağıda görünen imparator sarayından gözlerini ayırmadan Otmar'a cevap verdi..

ŞİMDİ NE Mİ YAPACAĞIZ DEDİN OTMAR? HEMEN BURADAN İNİP ŞU GÖRDÜĞÜN SARAYA GİDECEĞİM..

NASIL? ORAYA TEK BAŞINA MI GİDECEKSİN?

BU ÇOK TEHLİKELİ OLUR TARKAN. HEM ORAYA NASIL GİRERSİN. NÖBETÇİLER İÇERİYE KUŞ BİLE UÇURMAZLAR.

BAŞKA ÇAREM YOK, OTMAR. BİR DENEYECEĞİM..

SENİ YALNIZ BIRAKMAYIZ TARKAN BİZDE GELİYORUZ.

PEKİ AMA, YALNIZ SARAYA GİRİNCEYE KADAR. SİZ DIŞARIDA BEKLEYECEKSİNİZ. TAMAM MI?

Evdoksiyanın gözdesi general Markus, güvendiği adamı yüzbaşı Antonyo'yu çağırarak ona Tarkan'ı yakalaması için gerekli emirleri verdiği sırada Tarkan ve arkadaşları bulundukları tepeden yokuş aşağı Sarayа doğru atlarını sürdüler..

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

DEVAMI GELECEK SAYIDA

KAZAR

Cennette bir yabancı

Kazar, çocukluğundan beri ormanda yaşamaktadır. Kız arkadaşı Şanna ise, hayvanat bahçesinde veteriner olarak çalışırken, sekiz yıl önce o da şehir hayvatını terkederek ormana gelmiştir...

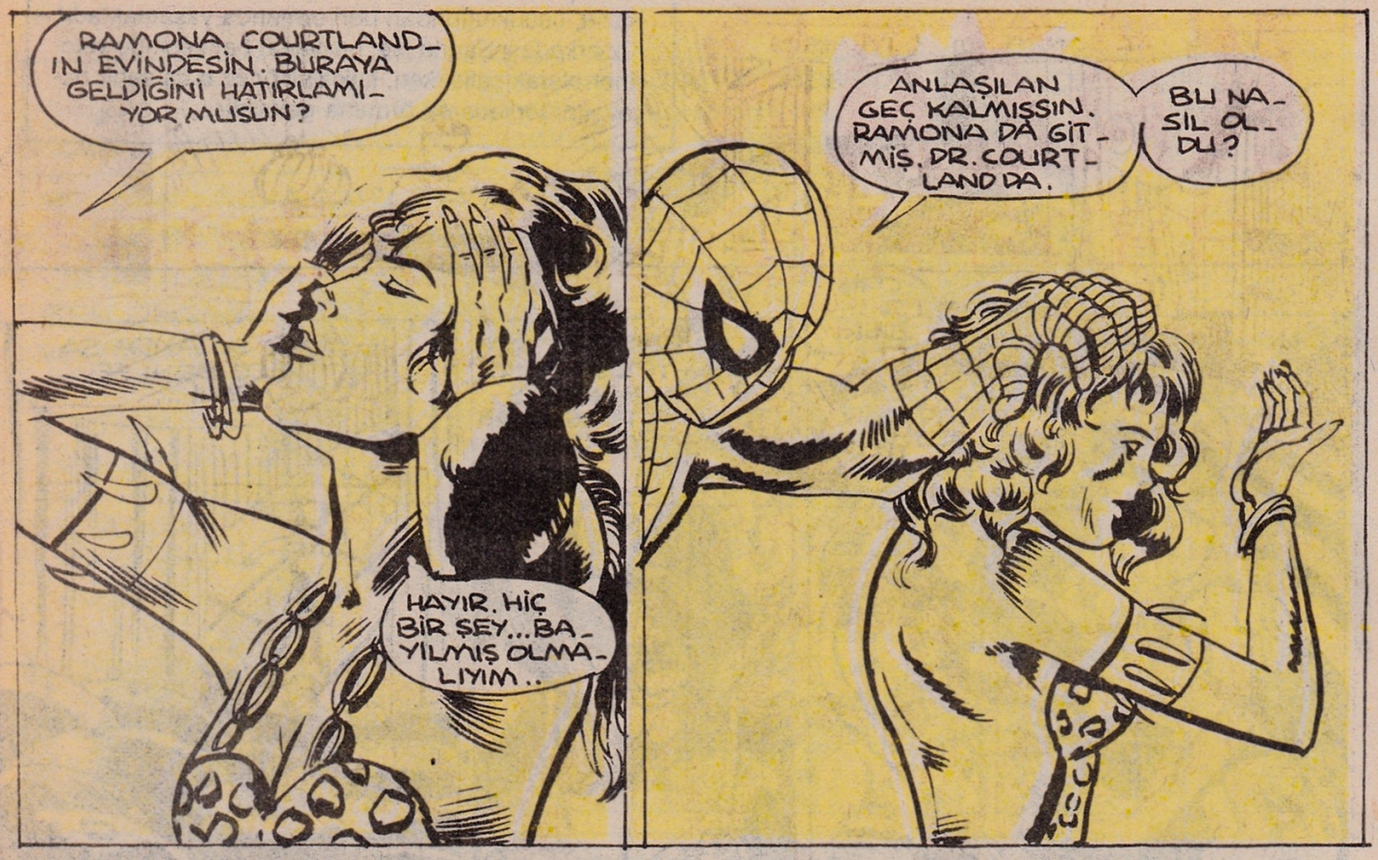
RAMONA COURTLANDIN EVİNDESİN. BURAYA GELDİĞİNİ HATIRLAMIYOR MUSUN?
HAYIR. HİÇ BİR ŞEY... BAYILMIŞ OLMALIYIM..
ANLAŞILAN GEÇ KALMIŞSIN. RAMONA DA GİTMİŞ. DR. COURTLAND DA.
BU NASIL OLDU?

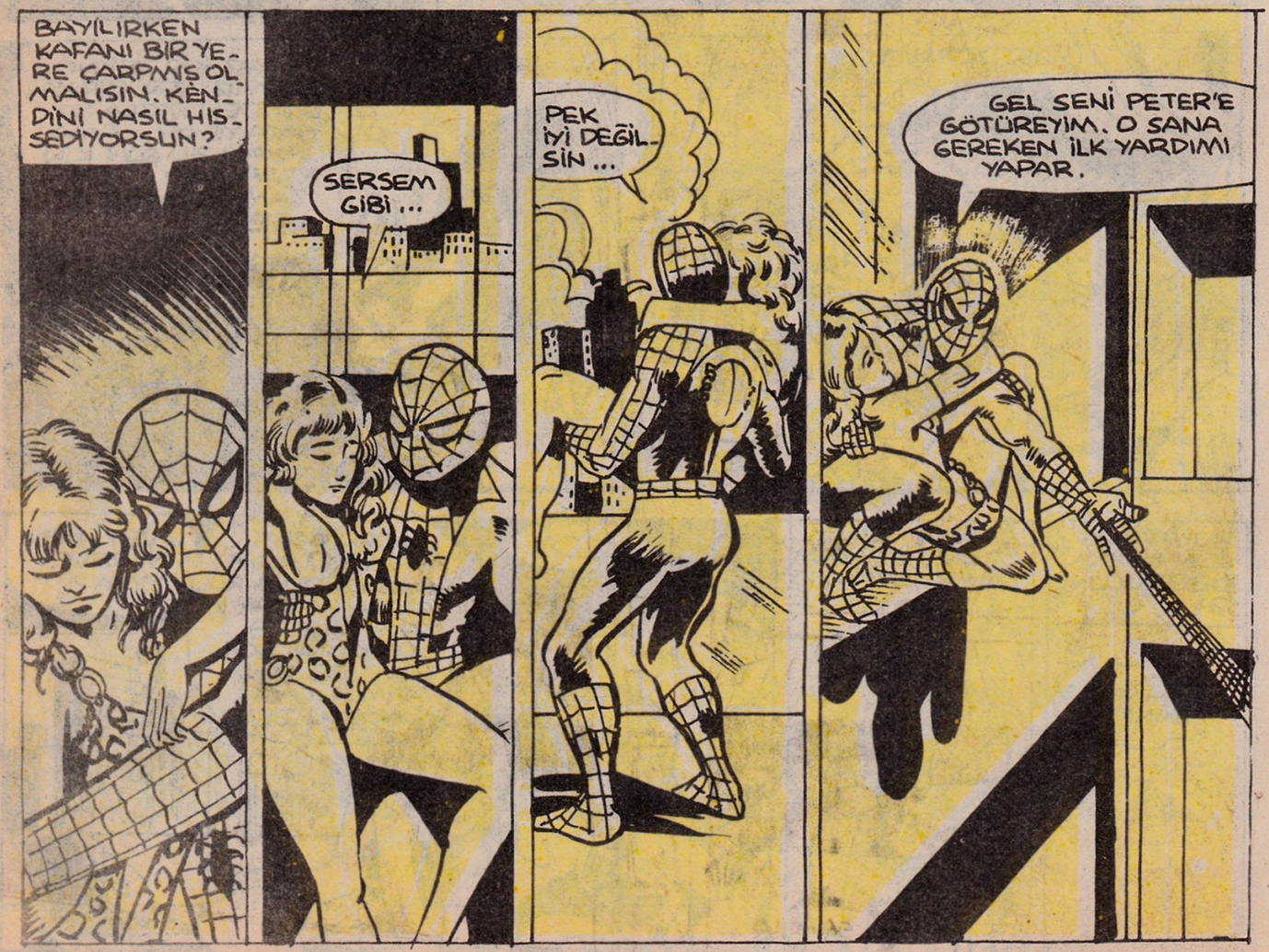
BAYILIRKEN KAFANI BİR YERE ÇARPMIŞ OLMALISIN. KENDİNİ NASIL HİSSEDİYORSUN?
SERSEM GİBİ...
PEK İYİ DEĞİLSİN...
GEL SENİ PETER'E GÖTÜREYİM. O SANA GEREKEN İLK YARDIMI YAPAR.

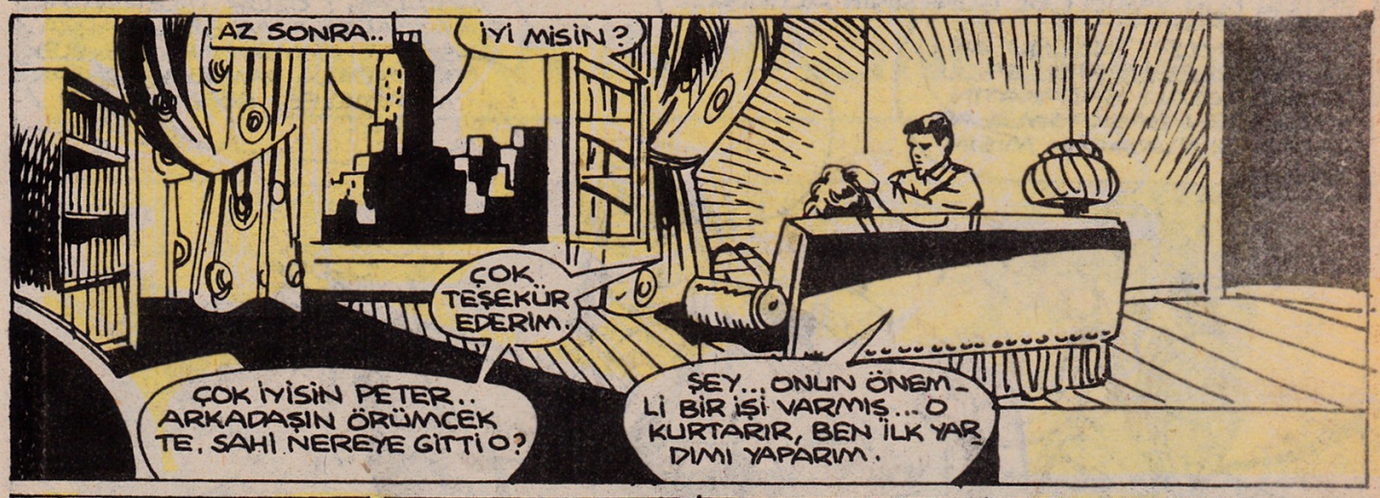
AZ SONRA..
İYİ MİSİN?
ÇOK TEŞEKÜR EDERİM.
ÇOK İYİSİN PETER.. ARKADAŞIN ÖRÜMCEK TE. SAHİ NEREYE GİTTİ O?
ŞEY... ONUN ÖNEMLİ BİR İŞİ VARMIŞ... O KURTARIR, BEN İLK YARDIMI YAPARIM.

ÇOK İYİ YAPIYORSUN.

SENİN GİBİ HASTAYLA ÇOK KOLAY.
BİRAZ DİNLENSEN FENA OLMAZ.

EVET... DİNLENİP... KENDİME GELEYİM.

BİLİYOR MUSUN ... GİTTİĞİNE HALA İNANAMIYORUM...

BİLİYOR MUSUN ÜHÜ.. ONSUZLUĞA ASLA ALIŞAMAYACAĞIM. ÜHÜ. HAYATIMIN SONUNA KADAR KEŞKE ONUNLA BİRLİKTE ÖLSEYDİM DİYEREK YAŞAYACAĞIM.
ŞANNA...

... BÖYLE KONUŞMA!

ERTESİ GÜN YAKICI ÇÖL GÜNEŞİNİN ALTINDA...

NİYE SOMURTTUĞUNU ANLAMIYORUM! O KIZIL SAÇLI BEBEĞE OLAN SADAKATİN YÜZÜNDEN BAŞKASIYLA ARKADAŞ OLMAYACAK MISIN YANİ...

ARKADAŞ? ÖZÜR DİLERİM ALBAY STARR, AMA BENİM ARKADAŞLIK ANLAYIŞIMIN İÇİNE, ELEKTRO ŞOKLA DAMIZLIK HAYVAN MUAMELESİ GÖRMEK GİRMEZ.

BELKİ DİĞER ERKEK ARKADAŞLARINIZ BUNA ALIŞIKTIR AMA BEN ŞAHSEN DAHA DOĞAL BİR ARKADAŞLIĞI TERCİH EDERİM.

BUNDAN SONRA KENDİ İŞİNE BAK, ZATEN BENİ BUNUN İÇİN KAÇIRMADIN MI?

HADİ, KA-ZAR, KABUL ET!

Y.D.O. DERS KİTABINDA DERS BİR BU MU?

EĞER ÖYLEYSE, ÖĞRENECEK ÇOK ŞEYİN VAR...

OO... MEŞHUR PLUNDER GURURU! UNUTMUŞUM! EVET, ZAMANIMIZ BOL... NEDEN BANA ÖĞRETMİYORSUN?

NEDEN ZABUYA SENİ PARÇALATMIYORUM?

HEY, HEY, KONTROL PANELİ ANNENDEYKEN OLMAZ!

DEVAMI GELECEK SAYIDA

ALKAN'IN HAZİNESİ

Yazan ve Çizen: Abdullah TURHAN

YÜCE HANIMIZ ŞU ANDA İSTİRAHATTE... KİMSEYİ KABUL ETMEZ... SARAYA HİÇ KİMSEYİ SOKMAMAK İÇİN DE EMİR ALDIK... GÜLE GÜLE...
7

ÖTÜKEN'DEN BURAYA ALANBAY'I GÖRMEK İÇİN AT KOŞTURDUM, SENİN PİS SURATINI GÖRMEK İÇİN DEĞİL... ANLADIN MI?..
ÇEKİL YOLUMDAN!..

BAK HELE... ŞU KARGININ UCUNU SON BİR KEZ GÖRMEK İSTEMİYORSAN ÇEK GİT BURADAN YABANCI!.. HAYDİ SIRITIP DURMA!..

MİSAFİRE İKRAM EDECEK BU KARGIDAN BAŞKA BİRŞEY BULAMADIN MI?
HEY!

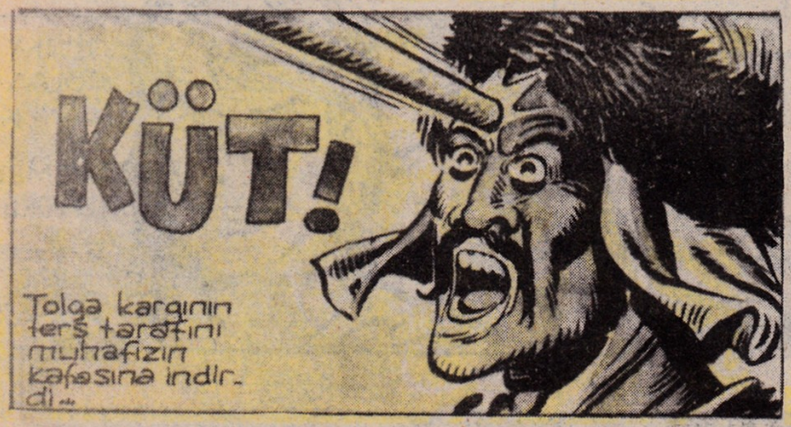
KÜT!
Tolga kargının ters tarafını muhafızın kafasına indirdi...

... ve atını kentin kapısından içeri dizginledi...

NE OLDU BANA BİLMEM.. DÜNYAM ALTÜST OLDU...
8
YABANCI İÇERİ GİRDİ..

HEY!.. DUR! DUR DİYORUM SANA!

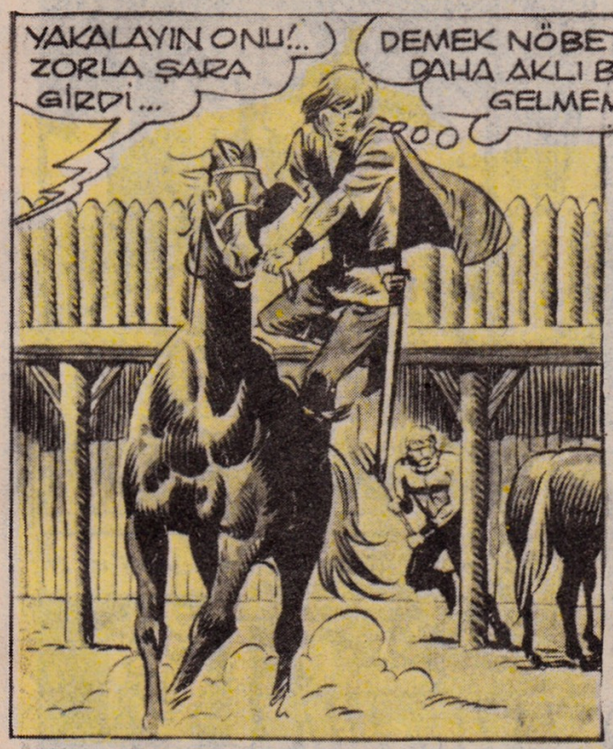
YAKALAYIN ONU!.. ZORLA ŞARA GİRDİ...
DEMEK NÖBETÇİNİN DAHA AKLI BAŞINA GELMEMİŞ..

DUR YABANCI!.. KİMSE İZİNSİZ GİREMEZ... DEFOL BURADAN!..
ÇATTIK!..

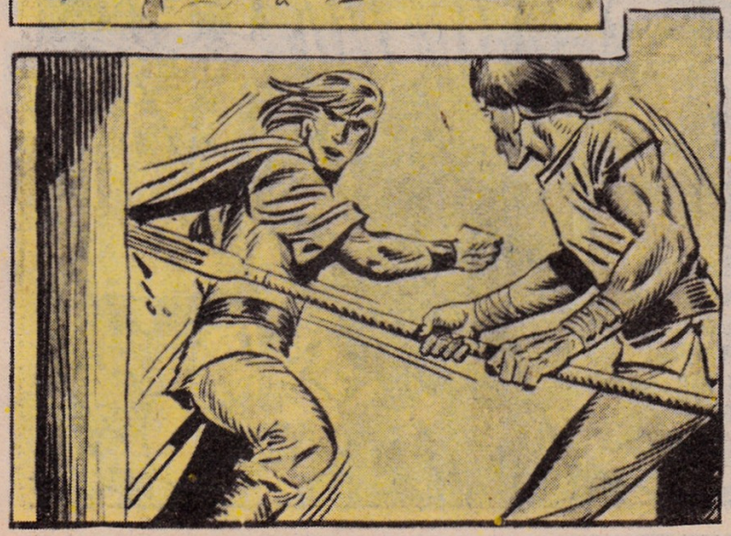

DEMEK Kİ İZİNSİZ İLK GİREN BEN OLDUM.

Adam delikanlının bu kuvvetine çok şaşırmıştı... Eğer kulaklarının zarını titreten sesi duymasaydı şaşkınlığı daha da devam edecekti...
DURUN!
9
ALANBAY HAN!
SENİ TANIMADILAR TOLGA!.. BUNDA ONLARIN BİR SUÇU YOK...
ALANBAY!.. BU KADAR SIKI TEDBİR ALMANIN BİR NEDENİ OLMALI... SENİ GÖRMEK HAYLİ ZORMUŞ...
YURDUM VE KAPIM SANA HERZAMAN AÇIKTIR TOLGA!.. SENİ BEKLİYORUM...
TOLGA BURAYA BOŞUNA GELMEMİŞTİR. MUTLAK ALKA'DAN SÖZ EDECEKTİR.
Az sonra Tolga Alanbay Han'ın kabul odasına çıkmıştı. Alanbay onu güleryüzle karşıladı...
SEN BURADA BENİ BEKLE GÜZELİM. BİRİNİ KARŞILAMAM GEREKİYOR...
HOŞ GELDİN TOLGA.

BU NE SURAT DOSTUM... ESKİ BİR ARKADAŞIM! BU YÜZLE Mİ GÖRECEKTİM. GEL... OTUR ŞURAYA...
KISA KONUŞACAĞIM ALANBAY!..
ALKA'NIN ARAZİSİNE HİÇ HAKKIN OLMADIĞI HALDE GİRMİŞSİN... DOĞRU MU?
10
Tolga'nın bu konuşması Alanbay'ı hiç şaşırtmadı... Bir müddet cevap vermedi... sonra...
TAŞ YIĞINI HALİNE GELMİŞ BİR TOPRAK PARÇASININ ÜZERİNDE BU KADAR DURMANA BİR ANLAM VEREMİYORUM..
NE DEMEK İSTİYORSUN?
BU TAŞ YIĞINI HALİNE GELMİŞ ARAZİDE BİR HAZİNE GİZLİ OLDUĞUNU BİLİYORSUN!..
YARINDAN TEZİ YOK, ADAMLARINI ALKA'NIN ARAZİSİNDEN ÇEKECEKSİN!..
BİRAZ DA BENİ DİNLE TOLGA!.. ADAMLARIMI İSTEDİĞİM YERDE ÇALIŞTIRIRIM!.. BUNA KİMSE ENGEL OLAMAZ!.. HEM BÖĞÜ ALP'İN HAZİNELERİNİN ÜZERİNDEN YILLAR GEÇTİ... KÖKÜNE SU VERDİĞİM AĞACIN MEYVALARI BENİMDİR... HAZİNEYE KAVUŞMAK İÇİN DE, BUNCA ADAMIMI GECE GÜNDÜZ DEMEDEN ÇALIŞTIRIYORUM... ARAZİNİN HER TARAFINI DİDİK DİDİK TARIYACAĞIM... TA Kİ HAZİNELERİ BULUNCAYA KADAR...

Tarkan
KARA MURAT

BİLKA Limited Şti. adına sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: Samet Koçyiğit

YÖNETİM: KUTLUGÜN SOK. NO. 25 SULTANAHMET - İSTANBUL
Basıldığı Yer. Uygun Basın ve Ticaret Limited Şirketi

Neşredilen resimli roman yazı ve resimlerin her hakkı Bilka Bilim - Kültür - Araştırma ve Yayıncılık Limited Şti.'ne aittir.

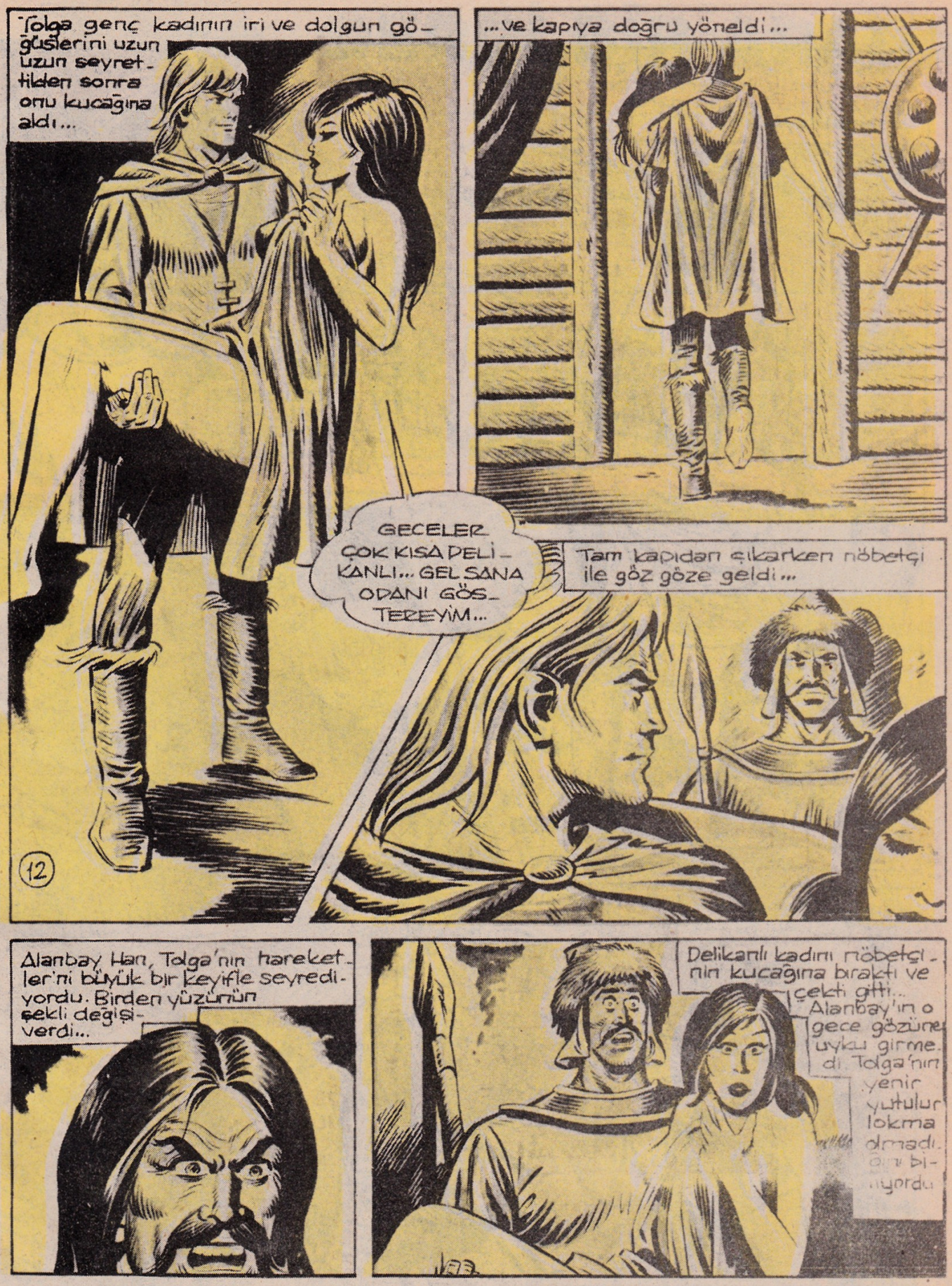
Tolga genç kadının iri ve dolgun göğüslerini uzun uzun seyrettikten sonra onu kucağına aldı...
...ve kapıya doğru yöneldi...
GECELER ÇOK KISA DELİKANLI... GEL SANA ODANI GÖSTEREYİM...
Tam kapıdan çıkarken nöbetçi ile göz göze geldi...
12
Alanbay Han, Tolga'nın hareketlerini büyük bir keyifle seyrediyordu. Birden yüzünün şekli değişiverdi...
Delikanlı kadını nöbetçinin kucağına bıraktı ve çekti gitti...
Alanbay'ın o gece gözüne uyku girmedi. Tolga'nın yenir yutulur lokma olmadığını biliyordu

DEVAMI GELECEK SAYIDA

2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

25 MART 1992
SAYI: 2
KDV. DAHİL
1800 LİRA

KARA MURAT